SJORS van de Rebellenclub



9 maart 1963
VERSCHIJNT WEKELIJKS

Nr. 10

Lidy Bode (16), Cronjéstraat 15, Den Haag, wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd in België. • Mary Faut (13), Burg. Ceulenstraat 2 B, Maastricht, zoekt een correspondentievriendin of -vriend van haar leeftijd. Hobby's: Zwemmen en foto's van filmsterren verzamelen. • Lydie Vermeulen (12), Heirweg 27, Olsene, Oost-Vlaanderen, België, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd in België. • Frieda v. d. Sanden (15), Bussumerstraat 6, Naarden, wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd. • Elsje Sterk (10), Westeinde 187 B, Den Haag, wil suikerzakjes ruilen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • Gerda Bouwmeester (17), Zwarte Kolkstraat 60, Wilp (Gld.), wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd. Hobby's: fietsen, wandelen en muziek. • Wiely Wennekes (11), Hoge Distelweg 4, 's-Heerenberg, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • Ineke Lenting (13), Damsterweg 6, Steendam, Post Siddeburen (Gron.), wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd in Indonesië of op de Nederlandse Antillen. Hobby's: dieren (vooral paarden) en zeilen. • Rob de Wind (15), Boschdijk 442, Eindhoven, zoekt een correspondentievriendin van zijn leeftijd, liefst in de buurt van Helmond of Nijmegen. • Carola van Paridon,

Het komt in de bus!



ONZE CORRESPONDENTIE- EN RUILRUBRIEK

Voorstraat 70, Katwijk aan Zee, wil corresponderen met een r.k. meisje van twaalf jaar. Carola spaart suikerzakjes. • Pnielke Hanssen, Brunssummerweg 11, Nieuwenhagen (L.), wil graag weer in contact komen met Hanneke Pleyzier, die vroeger in het Sanatorium Dekkerswald heeft gelegen. Wie weet haar adres? • Monique Backx (12), Over d'AA 203, Essen (grens), België, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd in Nederland. • Patrick Backx (11), Over d'AA 203, Essen (grens), België, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Patrick verzamelt foto's van boten. • Cees Bontekoning (18), Slagterslaan 3, Berkhout (N.-H.), verzamelt munten en bankbiljetten. In ruil daarvoor geeft hij sigarebandjes, suikerzakjes, autospeldjes, bierviltjes, munten, lucifersmerken en autoplaatjes. Eerst schrijven. • Hermien Sas (15), Dijk 38, Olst (Ov.), wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd, liefst in Brabant, Limburg of België. • Agnes Sas (12), Dijk 38, Olst (Ov.), wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd in Limburg, Brabant of België. • Gert Goede (15), Zuideinde 91, Landsmeer, zoekt een correspondentievriendin van zijn leeftijd. • Jan van Peer (14), Oosterstraat 118, Breda, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • Truus Padberg (15), Gagelstraat 11, Glanerbrug (Ov.), wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. Hobby's: muziek en foto's van filmsterren verzamelen. • Ineke Goris (15), Eyssoniusstraat 8a, Groningen, wil corresponderen met een geref. jongen van haar leeftijd. • Marietje Goris (12), Eyssoniusstraat 8a, Groningen, wil corresponderen met een geref. meisje van haar leeftijd. • Ria Gerkes (15), Sumatralaan 37, Groningen, wil corresponderen met een geref. jongen van haar leeftijd. • Frans de Visser (14), Twijnderstraat 24, Eindhoven, zoekt een Engelse correspondentievriend of -vriendin van zijn leeftijd, liefst iemand die postzegels spaart. Wie heeft adressen? • Tilly Pluk (13), Lactariaweg 1c, Stevensbeek (N.-Br.), en Joke Willems (13), Lactariaweg 1a, Stevensbeek (N.-Br.), willen corresponderen met twee r.k. meisjes aan de kust. Hobby's: foto's van filmsterren verzamelen. • Jan Könemann (16), Spruijtstraat 20c, Rotterdam, en Guus de Vaal (16), Hortensiastraat 9b, Rotterdam, willen corresponderen met een meisje van hun leeftijd. • Atie Korteweg (13), Rosenveldtstraat 80b, Rotterdam-7, wil corresponderen met een jongen of meisje van dertien of veertien jaar. • Mariet Rongen (14), Pastoor Jeukenstraat 21, America (L.), wil autoplaatjes ruilen voor foto's van filmsterren. Ook wil zij corresponderen met iemand van haar leeftijd. Hobby's: sport, suikerzakjes, filmsterren. • Hilda Bokking, Kerkstraat 34, Nieuwenhagen (L.), zoekt een correspondentievriendin van twaalf of dertien jaar, liefst niet in Limburg. Hilda spaart ansichtkaarten. • Gerard van Haaff (14), E 37, Kloosterhaar (Ov.), zoekt een correspondentievriend of -vriendin in de omgeving van de Sint-Pietersberg. • Trees van Heel (15) en Irma Hoskam (15), Restaurant „Waalzicht", Rossum, willen corresponderen met een jongen van hun leeftijd. • Tini Meilink (16), Marktweg 20, Hem (N.-H.), wil corresponderen met een jongen in België of het zuiden van Nederland. • Diane Le Blon, Heidestraat 69, Zwijndrecht, België, wil corresponderen met een meisje of jongen van zestien jaar. • Marianne Heesakkers (10), Javastraat 38, Den Helder, en Edith de Werker (11), Javastraat 34, Den Helder, zoeken ieder een correspondentievriendin. • Karel Gootjes (15), Fazantenstraat 27, Den Helder, en Dick v. d. Ende (17), Kamperfoeliestraat 13, Den Helder, willen corresponderen met twee Indische meisjes. • Pauli Smet (16), Sluissedijk 16, Zuidzande (Zld.), zoekt een correspondentievriend in Nederland of België. • Marianne v. d. Werf (16), v. Marumstraat 2, Den Haag, zoekt een correspondentievriendin of -vriend. Hobby's: muziek en film. • Nettie Kuipers (15), Stadskampstraat 31, 's-Hertogenbosch, en Willie Vugts (14), Stadskampstraat 5, 's-Hertogenbosch, willen corresponderen met een jongen van hun leeftijd. • Ria Swinkels (13), van Zeggelenlaan 94, Den Haag, wil corresponderen met een meisje of jongen. • Yvonne Denneboom (16), Bloemstraat 21, Zwolle, wil corresponderen met een joods meisje of joodse jongen (zionistisch). • Theo Iven (17), Bak I, a/b Hr. Ms. A'dam, Postkantoor Amsterdam-C.S., Marine, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • Charlie Hoegaerts (15), Liersebaan 56, Viersel, Prov. Antwerpen, België, wil corresponderen met jongen of meisje in Nederland. • Annie van Gils (15), Maldenburg 59, Rotterdam-23, Zuidwijk, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • Andreas van Gaveren (15), Mettrayweg 6-10, Eefde, gem. Gorsel (Gld.), wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • Ina van Kampen (15), Loudelsweg 24, Bergen (N.-H.), wil corresponderen met een r.k. jongen in België. • Ria Kapelle, Hogestraat 5, Megchelen (Gld.), wil corresponderen met een r.k. meisje van negen of tien jaar in Brabant of Limburg. • Mientje Kapelle (14), Hogestraat 5, Megchelen (Gld.), wil corresponderen met een r.k. meisje in Brabant of Limburg. • Ma v. d. Ochtend (13), Zweosplein 4, Herkingen (Z.-H.), wil corresponderen met een meisje of jongen. • Gonnie v. d. Bisen (12), Voort 13, Reusel (N.-Br.), zoekt een correspondentievriendin, liefst in Tegelen of Venlo. Hobby's: postzegels, muziek. • Carla Visser (14), Godschalkstraat 22, Rotterdam-Wielewaal, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd, liefst in Amsterdam. Hobby's: voetballen, paardrijden. • Elly Broer, Kleingouw 52b, Andijk-W. (N.-H.), heeft suikerzakjes en wil die ruilen voor postzegels. • Ronald Walburg (18), Sint-Jeroensweg 28, Noordwijk-Binnen, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • Karel Kaptein (18), Poelenburg 56, Rotterdam-23, zoekt een correspondentievriendin. • Nellie Verstegen (15), Noordervaart C 26, Stompetoren (N.-H.), zoekt een r.k. correspondentievriend, liefst in het zuiden van Nederland. • Luc van Dam (15), Bazelstraat 8, Hilversum, zoekt een correspondentievriendin. Hobby's: sport, film, muziek. • Wim Kouwenberg (14), J. P. Heijestraat 106 I, Amsterdam-W., wil corresponderen met een jongen of meisje. Wie hem postzegels van Nederland en overzee stuurt, ontvangt een zelfde aantal zegels van het buitenland of een zelfde aantal suikerzakjes. • Dikky Kanis (15), Sint-Nicolaasdijk 53, Kampen (Ov.), wil corresponderen met een prot. jongen. Hobby's: lezen, muziek, wandelen. • Jo Boonen (m., 15), Schandelo 7, Velden (L.), wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd in België. Hobby: moderne muziek. • Ria Robben, Juliana-Bernhardplein 14, Oisterwijk (N.-Br.), wil corresponderen met een meisje of jongen tussen negen en elf jaar.

Vervolg op blz. 27



In het nummer van volgende week...

brengen we een artikel over Florence Nightingale, de vrouw die tijdens de Krimoorlog naar Turkije trok om daar de gewonden te verzorgen. De toestanden in het hospitaal in Skoetari, waar zij haar intrek nam, waren verschrikkelijk, de verzorging van de zieken liet alles te wensen over en velen van hen stierven als gevolg van de vervuiling en het gebrek aan medicijnen, dokters en verpleegsters. Florence bracht daar verandering in en zij is beroemd geworden als DE DAME MET DE LAMP. . .

In dit nummer eindigt het avontuur van Bob en Djinn op Famato. Volgende week begint een nieuw verhaal, dat in de omgeving van Londen speelt. Bob komt weer voor hete vuren te staan, maar uiteindelijk weet hij het raadsel op te lossen. Hoe hij dat doet lees je in HET VERBORGEN DOCUMENT.

Terreur in de Zuidzee

SAFARIAN IS DE MOERASSEN INGEVLUCHT, OP WEG NAAR DE OOSTKUST. ZAL HIJ WETEN TE ONTKOMEN?


























HOU VAST, SAFARIAN!


DAT SCHEELDE MAAR EEN HAAR-TJE, SAFARIAN! GEEF JE JE NU OVER OF NIET?
IS DAT DIE BERUCHTE SPION?


MIJN TIJD KOMT NOG WEL!
KLIK
VOORLOPIG GA JE ACHTER SLOT EN GRENDEL!


FAMATO IS BEVRIJD VAN EEN TIRAN EN DAT MEDE DOOR JULLIE HULP!
WIJ ZIJN U DANKBAAR VOOR UW WERK EN ZULLEN U NOOIT VERGETEN!


HET IS TE HOPEN DAT DEZE MENSEN VOORTAAN IN VREDE KUNNEN LEVEN...


BOB! HOERA, ZE HEBBEN SAFA-RIAN GEVANGEN!


GOED WERK, FRANCVAL! HET IS VAAK MOEILIJK OM SPIONNEN OP TE SPOREN IN DE WILDERNIS, MAAR DANK ZIJ JOU IS HET DEZE KEER GELUKT!


ZO, DJINN, DIT AVONTUUR IS TEN EINDE. WE GAAN FAMATO VERLATEN!
ZE HEBBEN INTUSSEN OP DE ANDERE EILANDEN NOG MEER BENDE-LEDEN GEPAKT!


OF U AAN BOORD VAN DIE BOOT WILT GAAN, ME-NEER FRANCVAL!
WE KOMEN!


ADIEU, FAMATO. NU GAAN WE VAKANTIE HOUDEN.
VAKANTIE! MAAR VOOR HOELANG?


BOB EN DJINN BEGAVEN ZICH AAN BOORD VAN HET SCHIP EN VERTROKKEN SPOEDIG, NAGEWUIFD DOOR DE PALMEN VAN FAMATO. DIT AVONTUUR IS AFGELOPEN, MAAR OMDAT WE BOB KENNEN, ZEGGEN WE NIET ADIEU, MAAR: TOT ZIENS!
EINDE
LOUIS HACHE
SCENARIO: GREG
© Agence Real Presse

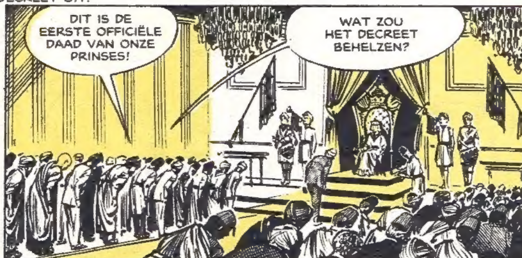
Prinses Debbie



EEN PAAR UUR GELEDEN WAS DEBBIE NOG EEN GEWOON MEISJE, NU WAS ZIJ PRINSES EN HEERSERES OVER HET OOSTERSE LAND BARAWAK. IN DE AMBASSADE VAARDIGDE ZE HAAR EERSTE DECREET UIT.


















HET IS HEERLIJK OM PRINSES TE ZIJN!


INTUSSEN WAS EEN ONBEKENDE AUTO BUITEN VOOR DE AMBASSADE GESTOPT.
IS HET AL ZOVER?
NOG NIET! OM DE HOEK IS EEN TELEFOONCEL; IK ZAL JE WAARSCHUWEN ALS HET KAN GEBEUREN!


INTUSSEN IN DEBBIES KAMER
ALS U ZICH WILT VERKLEDEN, HOOGHEID, DAN IS DIT UW GARDEROBE!
TJONGE!


TOEN DE AMBASSADEUR WEG WAS...
IK HEB NOG NOOIT ZULKE MOOIE KLEREN GEZIEN!
ZULLEN WE EENS IETS AANTREKKEN?


EVEN LATER...
O, DEBBIE, ALS MIJN MOEDER ME ZO EENS KON ZIEN...
WEET JE WAT? HOU JIJ DIE JURK MAAR! IK HEB ER TOCH GENOEG!


MEEN JE DAT ECHT? O, WAT FANTASTISCH!


ZAL IK JE IN EEN AUTO THUIS LATEN BRENGEN?
NEE, IK GA LIEVER MET DE BUS! DAN KAN IEDEREEN MIJN JURK ZIEN!


EN EVEN LATER...
DAG, LINDY! ZIE IK JE NOG VOOR IK MORGEN NAAR BARAWAK VERTREK?
IK ZAL VRAGEN OF IK NAAR HET VLIEGVELD MAG!


DE MEISJES NAMEN AFSCHEID EN LINDY VERLIET DE AMBASSADE. OP DAT MOMENT BELDE IEMAND VAN HET PERSONEEL NAAR DE TELEFOONCEL BUITEN HET GEBOUW...
DE PRINSES VERLAAT DE AMBASSADE! VLUG!

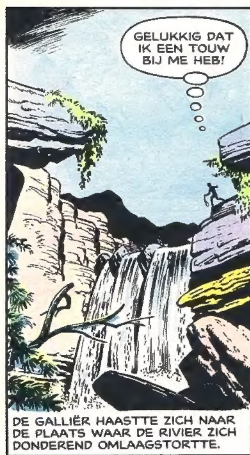

TOEN LINDY NAAR DE BUSHALTE LIEP, STOPTE DE ZWARTE AUTO NAAST HAAR EN IEMAND SLEURDE HAAR NAAR BINNEN...
DIRECT STOOF DE AUTO WEG... LINDY WAS ONTVOERD IN DE PLAATS VAN DEBBIE...

De slavenkoopman van Pompeï

DE ROMEINSE OFFICIER MARCUS CERENIUS VALIA WAS OP HET NIPPERTJE AAN DE DOOD ONTSNAPT BIJ EEN ONGELUK IN DE BERGEN. ZIJN PAARD ZAG HIJ LATER OP EEN WEIDE AAN DE ANDERE KANT VAN EEN SNELSTROMEND RIVIERTJE. BIJ HET OVERSTEKEN VAN DEZE RIVIER KWAM MARCUS OPNIEUW IN LEVENSGEVAAR TOEN DE STERKE STROOM HEM MEESLEURDE...














DE GALLIËR HIELD DE BOOMSTAM EN HET TOUW VAST EN TROK MARCUS MET KRACHTIGE HALEN NAAR ZICH TOE.
JE... JE HEBT MIJN LEVEN GERED!
WE ZIJN NOG NIET BUITEN GEVAAR!


MET INSPANNING VAN AL HUN KRACHTEN SLAAGDEN DE MANNEN ERIN DE OEVER TE BEREIKEN.
IK HOU WEL VAN EEN FRIS BAD, MAAR DIT WAS TE VEEL VAN HET GOEIE!
KOM MEE NAAR DE JACHTHUT, CENTURIO VALIA! DAAR KUNT U WAT UITRUSTEN!


WAT? KEN JE MIJ? MAAR... O, NU HERKEN IK JOU OOK! JIJ BENT KELTON! JIJ WAS HET DIE VOOR ZIJN MAKKERS OPKWAM TOEN BARSIUS JULLIE AFRANSELDE TIJDENS HET WERK AAN DE WEG!
IK ZAG METEEN DAT U DEGENE WAS, DIE HET VOOR ONS OPGENOMEN HAD TEGEN BARSIUS. DAT ZULLEN WE NIET GAUW VERGETEN, CENTURIO!


DE MANNEN DROOGDEN HUN DOORWEEKTE KLEREN BIJ EEN VUURTJE. INTUSSEN VERTELDE MARCUS WAT HEM IN DE BERGEN OVERKOMEN WAS.
GELUKKIG RAAKTE IK NIET ONDER DIE ZWARE STENEN BEDOLVEN. IK WAS VERBAASD TOEN IK MIJN PAARD LATER AAN DE OVERKANT VAN DE RIVIER ZAG STAAN. HOE ZOU DAT BEEST DAAR GEKOMEN ZIJN?


DAT ZIT ZO. IK TROF HET DIER OP DE HELLING AAN EN HEB HET TOEN OP EEN DOORWAADBARE PLAATS OVER DE RIVIER GEJAAGD. IK VROEG ME JUIST AF WAAR DE RUITER GEBLEVEN WAS TOEN IK U IN DE RIVIER ZAG DRIJVEN!

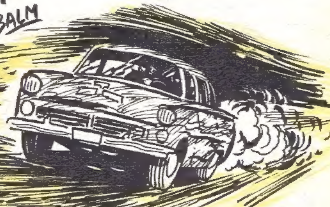

IK KAN NIET LANG VAN JE GASTVRIJHEID GEBRUIK MAKEN, KELTON. TRIBUUN HOLCONIUS IN ERECHSDIEPTE MOET OP DE HOOGTE GEBRACHT WORDEN VAN MIJN LOTGEVALLEN. BOVENDIEN WIL IK WETEN WAAROM BARSIUS MIJ IN DE BERGEN NIET TE HULP GEKOMEN IS!
IK ZAL UW PAARD HALEN. HOPELIJK IS HET DIER WAT KALMER GEWORDEN!


DE MANNEN PROBEERDEN HET PAARD TE VANGEN, MAAR ZONDER SUCCES.
HIJ IS NATUURLIJK VRESELIJK GESCHROKKEN VAN DIE INSTORTING IN DE BERGEN. KOM HIER, JUPITER! JAAG HEM RUSTIG OP, KELTON! IK GRIJP DE TEUGELS...


DAAR KOMT IE...
MIS!


BAH, NU KAN IK MIJN KLEREN OPNIEUW GAAN DROGEN! ALS IK DAT BEEST TE PAKKEN KRIJG...
DAAR ZULT U WEL GEEN KANS VOOR KRIJGEN! JUPITER DRAAFT HET MILLODONBOS IN! IK VREES DAT U NAAR ERECHSDIEPTE ZULT MOETEN LOPEN!

Avontuur in New York



„Stap maar in, dan rijd ik u naar Brooklyn." De New-Yorkse taxichauffeur opende het portier van zijn wagen en detective Tuff Dawson en zijn assistent Slim Harris stapten in.

De detectives waren even tevoren aangekomen op het New-Yorkse vliegveld La Guardia. In Londen hadden zij van de Geheime Dienst de volgende opdracht gekregen: „Ga per vliegtuig naar New York en laat u inschrijven onder de namen Jones en Brown. Zodra u geland bent, neemt u een taxi naar Brooklyn. Ga naar de kiosk op de hoek van de Nixon- en de Roperstraat. Noem de naam Jones en koop een nummer van het Nieuwsblad voor Brooklyn."

Een paar minuten na het bewuste telefoontje waren Tuff en Slim al op weg naar het Londense vliegveld.

En nu zaten ze in een New-Yorkse taxi en keken naar de brede straten en hoge gebouwen en naar de dichte mensenmassa's in het hart van de wereldstad. Onafzienbare files auto's en bussen kropen door de straten.

„We zijn er, heren," zei de chauffeur na een tijdje.

Tuff stapte uit, keek rond en zag direct de kiosk, waar in de telefonische opdracht over gesproken was.

Tuff en Slim liepen erheen en Tuff zei: „Mijn naam is Jones. Kunt u me helpen aan een exemplaar van het Nieuwsblad voor Brooklyn?"

De kioskhouder keek de beide mannen een ogenblik zwijgend aan. Toen liet hij zijn blikken vlug door de straat gaan. Vervolgens reikte hij met zijn hand onder de toonbank en overhandigde Tuff een opgevouwen krant. „Ga naar het restaurant aan de overkant van de straat," fluisterde hij, terwijl hij met zijn ogen de voorbijgangers opnam. „Bestel twee koppen koffie zonder room. En leg de krant op de bar."

In het restaurant was het nogal stil, alleen bij de tafeltjes aan de ramen zaten een paar mensen. Tuff liep regelrecht naar de bar, klom op een kruk en legde de krant voor zich neer.

„Mag ik twee koffie zonder room?" zei Tuff tegen de bediende.

De man knikte, deed of hij twee koppen wilde vullen, maar leunde opeens naar de detectives over. „Die deur daar, aan het andere eind van de zaal," zei hij.

Tuff stapte ogenblikkelijk van de kruk af. Slim volgde hem. Rustig liepen ze naar de aangewezen deur, openden hem, gingen naar binnen en sloten hem achter zich. Voor hen zagen ze een trap. Boven aan de trap stond een man, die hen aandachtig opnam.

Terwijl Tuff en Slim de trap opgingen, vroeg Slim zich af wat dit allemaal te betekenen had. Hij had in de tijd dat hij bij Dawson werkte al van alles meegemaakt, maar dit was toch wel een héél rare vertoning.

„Deze kant uit." De man boven aan de trap draaide zich om, ging de detectives voor door een lange gang, deed even later een deur open en beduidde hen naar binnen te gaan. Het kamertje, waar ze zich nu in bevonden, was klein en schaars gemeubileerd. De man liep naar het raam en wenkte de twee detectives hem te volgen.

„Ik ben agent van de F.B.I.," zei hij. „Ik heb opdracht om u hier op te vangen en uit te leggen met welk doel u naar New York bent gestuurd."

Hij draaide de revers van zijn jasje om en de detectives zagen een glimmende penning, een bewijs dat de man inderdaad degene was voor wie hij zich uitgaf. Tuff en Slim knikten zwijgend.

„De Engelse professor Oden, een expert op het gebied van raketten, is hierheen gekomen om een vergadering van raketdeskundigen bij te wonen. Hij is een hoogst belangrijk man en. . ."

„Ja, ik heb weleens van hem gehoord," zei Tuff Dawson. „Wat is er met hem aan de hand?"

„We hebben een tip gekregen dat hij zich in gevaar bevindt. Het is uw taak hem te beschermen zolang hij hier in de Verenigde Staten verblijft. U moet als het ware optreden als zijn lijfwacht. Maar hij mag het zelf niet weten."

H. BALM

Tuff keek de man van de F.B.I. vragend aan. ,,Waarom moeten *wij* speciaal op hem letten? Me dunkt dat jullie zelf wel een paar mannetjes hebben om. . ."

,,We hebben hem eerst door onze mensen laten bewaken, maar op de een of andere manier heeft hij daar de lucht van gekregen en toen waren onze kansen natuurlijk verkeken. Hij heeft er nogal wat opschudding over gemaakt en hij dreigde zelfs dat hij Amerika op staande voet zou verlaten als hij niet met rust gelaten werd. Toen heeft de F.B.I. besloten, dat ze dit werkje beter aan Engelsen konden opdragen en dat is de reden waarom u hier bent."

,,Waar zijn jullie eigenlijk bang voor?" vroeg Tuff. ,,Ontvoering of zo?"

,,Ja. Professor Oden is een man, die van grote waarde is voor Engeland en ook voor de Verenigde Staten. Hij weet alles van een aantal dingen die topgeheim zijn. Als hij ontvoerd zou worden door agenten van een vreemde mogendheid, dan zou dat voor uw en mijn land een ramp zijn."

,,Waar is hij op het ogenblik?"

,,In het hotel aan de overkant

,,Goed," zei Tuff. ,,Wij nemen ook onze intrek in dat hotel. We laten ons inschrijven onder de namen Jones en Brown en we zullen professor Oden onopvallend in de gaten houden."

Een paar minuten later stonden Tuff en Slim in de hal van het hotel. Tuff ging naar de receptie en bestelde twee naast elkaar liggende kamers. Terloops vroeg hij de receptionist welke kamers professor Oden had

De bediende keek hem verbaasd aan. ,,Professor Oden?" vroeg hij. ,,Die is weg."

,,Weg? Bedoelt u dat hij niet meer hier logeert?"

,,Ja, dat bedoel ik, meneer. Hij is gearresteerd. De F.B.I. heeft hem ongeveer een uur geleden meegenomen."

Direct drong het tot Tuff door, dat dit verhaal niet waar kon zijn. De F.B.I. had aan de Londense Geheime Dienst gevraagd twee detectives te sturen om de professor te beschermen. Het was dus onmogelijk dat diezelfde F.B.I. de professor nu had gearresteerd.

,,Waar ze hier zo bang voor waren is gebeurd," zei hij tegen Slim, toen ze weer in de hal stonden. ,,De professor is ontvoerd door een stel lui, die zich hebben uitgegeven voor agenten van de F.B.I."

Slim uitte een verbaasde kreet. ,,Lieve help. Dus we zijn al verslagen voor we eigenlijk zijn begonnen."

Snel overdacht Tuff de stand van zaken. De ontvoerders hadden een voorsprong van een uur. In een stad als New York konden ze het slachtoffer al hoog en breed naar de een of andere schuilplaats gebracht hebben. Misschien waren ze nu zelfs al bezig met voorbereidingen om hem het land uit te brengen. Maar hij zou zorgen dat die plannen niet doorgingen, zo waar als hij Tuff Dawson heette.

Waar moest hij beginnen en hoe? Tuff dacht diep na, want hij besefte dat er nog maar weinig tijd was. Enige ogenblikken later ging hij naar de portier van het hotel, die bij de deur naar buiten stond te kijken.

,,Hebt u professor Oden zien weggaan?"

De portier knikte.

,,Wie waren er bij hem en welke kant zijn ze opgegaan?"

,,Er waren drie mannen bij hem. Ze zijn in een grijze stationcar gestapt. De wagen sloeg daarginds op de hoek linksaf en is in noordelijke richting verdwenen."

Tuff raadpleegde in gedachten de plattegrond van New York. Als de wagen op dat kruispunt linksaf was gegaan, dan was hij hoogstwaarschijnlijk op weg naar de havens.

Vlug liepen Tuff en Slim de straat op.


Tuff raadpleegde in gedachten de plattegrond van New York.

Ze riepen een taxi aan en terwijl ze in de auto sprongen, zei Tuff tegen de chauffeur: ,,Naar de havens en rij alsjeblieft zo hard als je kunt."

Ongeveer twintig minuten later bereikte de taxi het haventerrein. Schepen van allerlei nationaliteit en afmeting lagen achter elkaar aan de kaden. Tientallen auto's en taxi's reden af en aan. Honderden mensen waren op het terrein aanwezig.

Tuff en Slim sprongen uit de taxi en Tuff zei: ,,Kijk goed uit of je ergens een grijze stationcar ziet."

Slim wees op een grijze wagen, maar Tuff schudde zijn hoofd. De auto was volgeladen met bagage en reed langzaam het haventerrein af.

Tuff en Slim vervolgden hun weg over de kaden en letten nauwkeurig op alle grijze wagens, die ze in het oog kregen, maar de stationcar was nergens te zien. Slim begon langzamerhand de hoop op te geven. Het haventerrein was geweldig uitgestrekt en tenslotte wisten ze niet eens zeker of de wagen inderdaad wel naar de haven was gereden.

Maar opeens, juist toen ze om een stapel houten kratten heen waren gelopen, bleef Tuff staan. Half verscholen achter de kratten stond een grijze stationcar. Tuff liep er vlug naar toe, opende het portier en keek onderzoekend naar binnen. ,,Het is hem," zei hij tegen Slim, terwijl hij met zijn hand de zitting van de banken betastte. ,,Het leer is nog warm. Er hebben vier man in gezeten."

Tuff kwam overeind en liet zijn blikken over de schepen glijden. Vlak bij hen lag een vrachtboot, die op het punt van vertrek stond. Op het dek waren mensen druk in de weer en twee sleepboten waren bezig vast te maken. Een kraan hees de laatste vracht in het ruim. Op de kade stond alleen nog een auto. Tuff keek ernaar en begreep dat dit de wagen van de kapitein was. Heel veel kapiteins nemen op hun reizen hun auto mee; zij gebruiken hem voor tochten in buitenlandse havensteden en laden hem tijdens de reis in een van de ruimen. Opeens kreeg Tuff een idee. Hij fluisterde iets in Slims oor en wees op de auto.

Voorzichtig liepen ze naar de wagen. Nadat ze zich overtuigd hadden dat niemand op hen lette, openden ze een van de portieren, stapten in en gingen in gebukte houding tussen de banken zitten Ze waren nog maar nauwelijks binnen toen een paar staaldraden om de auto geschoven werden. Vlak daarop zweefden ze met auto en al door de lucht.

Tuff en Slim konden niet zien wat er precies gebeurde, want ze durfden niet overeind te komen uit vrees betrapt te

worden. Wel begrepen ze dat de auto aan boord van het schip gehesen werd. Even later werd het donker om hen heen. De wagen zakte langzaam in een van de ruimen. Toen hij op de grond stond, haalden zeelieden de staalkabels weg.

,,Kijk," zei Slim even later, nadat hij voorzichtig over de bank gekeken had, ,,die lui klimmen uit het ruim."

Tuff opende het portier en stapte vlug naar buiten. Boven hen werden enkele stalen luiken verschoven en het volgende ogenblik was het ruim in diepe duisternis gehuld. Tuff balde zijn vuisten. Ze waren opgesloten in het ruim...

,,Dit ruim wordt natuurlijk pas op het eind van de reis geopend," mompelde Tuff. ,,En dan zijn we in het land, waar dit schip thuishoort."

,,Intussen zijn we dan al lang dood van honger en dorst," zei Slim.

Tuff wist dat ze niet uit het ruim



,,Kijk goed uit of je ergens een grijze stationcar ziet."

zouden kunnen ontsnappen. Over een paar minuten zou het schip vertrekken. Zodra het buiten de driemijlszone was, kon niemand meer iets doen om de professor en hen te helpen. Hij begreep dat hij onmiddellijk tot actie moest overgaan, wilde hij nog een kans hebben om hier op tijd uit te komen. Daarom dook hij weer in de wagen en drukte met zijn volle hand de claxon in.

Het geluid snerpte door het lege ruim. Een paar minuten gebeurde er niets. Toen werden de stalen luiken boven hun hoofd verschoven, lichtbundels speelden door het ruim en mannen daalden de stalen ladder af. In een oogwenk waren de twee detectives aan alle kanten ingesloten. Er heerste grote verwarring, totdat een van de officieren naar beneden kwam om poolshoogte te nemen.

,,Verstekelingen," zei hij. ,,Breng ze naar de kapitein."

Tuff en Slim werden de ladder opgeduwd en naar de kapitein gebracht. Toen ze de hut binnenkwamen stond de kapitein achter zijn bureau en keek hen met een kwaad gezicht aan.

,,Wat doen jullie op mijn schip?"

Tuff deed een stap naar voren en verklaarde: ,,We weten dat professor Oden aan boord is. U hebt hem laten ontvoeren. We zijn hier om hem te bevrijden."

Slim kon zijn oren bijna niet geloven. Was het Tuff in zijn bol geslagen? Hoe kon hij in vredesnaam zo stom zijn om de kapitein alles te vertellen?

De kapitein staarde hen enige ogenblikken aan, toen schreeuwde hij een bevel naar een van de officieren Deze verliet de hut en kwam even later terug met drie onguur uitziende mannen.

,,Deze lui hebben zich aan boord verborgen om professor Oden te bevrijden," zei hij. ,,Maar we hebben ze net op tijd te pakken gekregen. Wat willen jullie met hen doen?"

Tuff keek van de een naar de ander. Hij begreep dat dit de mannen waren die professor Oden uit het hotel ontvoerd hadden. De professor was dus aan boord. Het scheen dat de mannen meer te zeggen hadden dan de kapitein. Een van hen zei: ,,Sluit ze maar op. Zo gauw we in volle zee zijn zullen we met hen afrekenen."

Tuff en Slim werden via een ingewikkeld net van gangen naar een kleine ruimte in het achterschip gebracht. Ze werden naar binnen geduwd en de deur werd achter hen gesloten.

,,Waarom heb je in vredesnaam aan de kapitein verteld wat we van plan waren?" vroeg Slim.

,,Als ik dat niet had gedaan, dan had hij gedacht dat we gewone verstekelingen waren. Hij zou ons direct van boord hebben laten zetten en bovendien weten we nu zeker dat de professor aan boord is."

Tuff haalde een zaklantaarn uit zijn zak en liet de lichtbundel door de ruimte spelen. Ze bleken opgesloten te zijn in een soort voorraadkamer. Op houten stellingen aan de wanden lagen rollen canvas en touw en er stonden verscheidene potten vet.

Aan de zoldering, vlak boven hun hoofd, zoemde een ventilator, die aangesloten was op de airconditioning van het schip. Tuff wist dat de leidingen bij een dergelijk systeem door het schip lopen en uitkomen in grote luchtkokers op het bovenste dek.

In een hoek van het kamertje stond een stapel emmers. Toen Tuff ze zag, kwam er opeens een gewaagd plan bij hem op. Zonder iets te zeggen pakte hij een rol canvas van een van de schappen, scheurde er enkele repen af en propte ze in een emmer. Toen pakte hij een blik vet, maakte het open en liet de inhoud in de emmer lopen

Vervolgens bouwde hij van de lege emmers een soort piramide. Boven op die piramide, vlak onder de ventilator, zette hij de emmer met het canvas en het vet. Toen haalde hij lucifers te voorschijn, stak er een aan en gooide hem in de bovenste emmer.

Slim keek verbaasd toe. Hij zag hoe kleine, gloeiende vonkjes door de ventilator werden weggezogen. Tuff greep een rol touw en gooide dat ook in de emmer. Bijna op hetzelfde ogenblik begon een dikke, zwarte rook uit de emmer op te walmen. De rook steeg recht naar de ventilator, die voor een snelle afvoer zorgde.

,,Hoor je dat?" riep Tuff.

Buiten op de kade klonk het snerpende geluid van een sirene. Tegelijkertijd hoorden ze geschreeuw en het geluid van een naderende brandweerwagen. Tuff begon te glimlachen. Zijn plan was gelukt.

,,De havenbrandweer komt er aan," zei hij. ,,Ze zullen aan boord komen en de kapitein kan hen niet tegenhouden, want zijn schip ligt nog aan de kade."

Krak. De deur van de gevangenis vloog open. In de gang stonden gehelmde brandweermannen. Een paar zeelui probeerden vergeefs hen tegen te houden. Terwijl Tuff en Slim naar buiten stapten, riep Tuff tegen de chef van de brandweermannen die nu ook op het toneel verschenen was: ,,Waarschuw de politie. Zeg dat ze onmiddellijk aan boord moet komen." Hij draaide de revers van zijn jasje om en liet de glanzende penning zien, die daar was bevestigd. De man draaide zich om en rende de gang uit.

Nog geen kwartier later — de politie was intussen aan boord gekomen en had de plaats gevonden waar professor Oden verborgen werd gehouden — brachten Tuff en Slim de professor aan land. Hun opdracht was vervuld, professor Oden was op het nippertje gered...



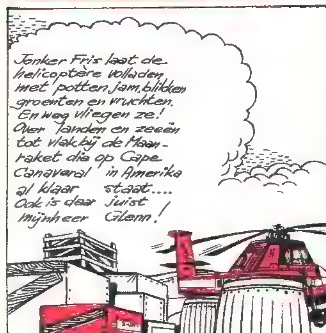
Het boekje **Jonker Fris en de**

MAANMANNETJES



Zou je dat graag willen hebben? Stuur dan 3 van deze Jonker Fris rondjes of 5 postzegels van 12 cent naar Jonker Fris, Postbus 15, te Heusden a.d. Maas. (Knip de rondjes uit de wikkels van Jonker Fris' jampotten of conservenblikken).









Als je het boekje hebt ontvangen kun je meedoen aan de

NIEUWE JONKER FRIS' KLEURWEDSTRIJD met ruim f 5.000 aan prijzen!



Win je een prijs dan word je met je moeder of vader of broer of zus uitgenodigd op een

GROOT KINDERFESTIJN MET TONEELUITVOERING

met een feestmaaltijd, tal van verrassingen, attracties en de prijsuitreiking door Jonker Fris zelf.
Anneke Elro's sprookjestoneel voert op „Sjors en Sjimmy ontmoeten de Ruimtekoningin".
De treinreis voor 2 personen naar en van de plaats, waar het feest wordt gehouden, wordt door Jonker Fris betaald.



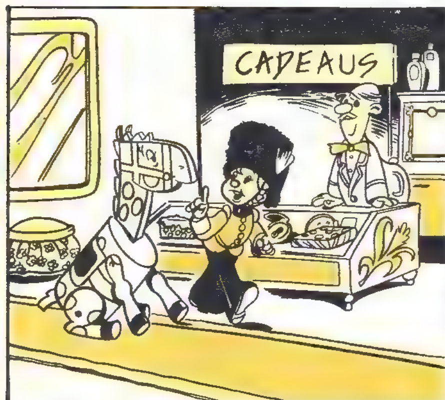
Het feest vindt plaats te Groningen op 16 april in „De Harmonie", Den Haag op 18 april in Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen, Eindhoven op 20 april in Gebouw „Katholiek Leven".

Zorg nu, dat je het 2e deel van Jonker Fris' avonturen gauw in bezit krijgt. Je kunt daarin alles lezen over de wedstrijd en het grote feest in de komende Paasvakantie.

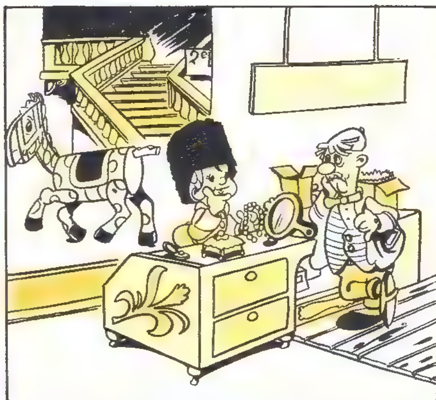
Ook van deel 1: „Jonker Fris en het gestolen smulboekje" zijn nog exemplaren verkrijgbaar voor 3 Jonker Fris-rondjes of 5 postzegels van 12 cent. Vraag het aan bij:

JONKER FRIS POSTBUS 15 HEUSDEN a/d MAAS

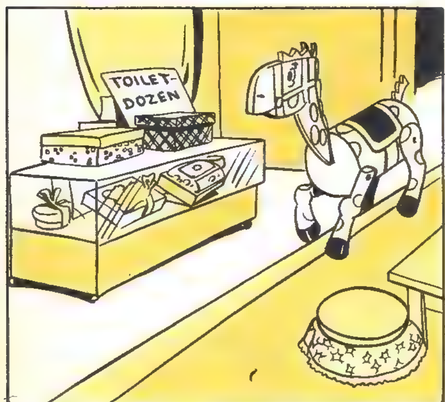
SPELEND



Op een dag wilde Tommie een cadeautje kopen voor Dollie Dimpel en ging samen met Batty naar een winkel. Bij een van de vitrines gekomen zei Tommie: „Luister eens, Batty. Ik ga hier iets kopen en jij blijft even op me wachten. Ik ben zo klaar." En vlug liep hij naar de vitrine.



Maar in de winkel waren zoveel verschillende cadeaus te koop, dat Tommie niet wist wat hij zou nemen. Hij nam het een na het ander in handen, maar legde het al gauw weer neer en pakte wéér iets anders. De verkoper stond geduldig te wachten, maar Batty werd het wachten tenslotte moe.



Ongemerkt liep het paard de winkel in en keek om zich heen. Het liep naar de verschillende vitrines en bekeek de uitgestalde waren met verbaasde blikken. Nadat het een tijdje door de winkel gelopen had, bleef het opeens staan bij een uitstalling van toiletdozen.



„Dat is nu net iets voor mij," zei Batty en vlug maakte hij een van de dozen open. De inhoud bestond uit allerlei potjes, tubes en doosjes, maar Batty had de meeste belangstelling voor een parfumverstuiver. Juist toen hij het ding tussen zijn poten nam, verscheen er een verkoper.

SPEELGOED

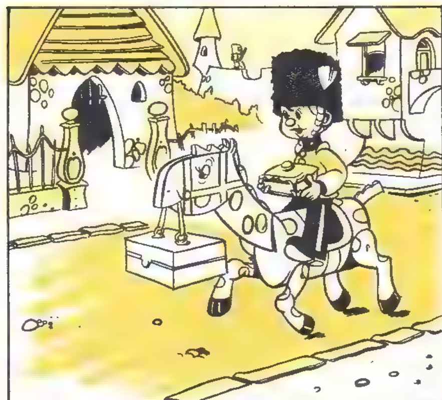




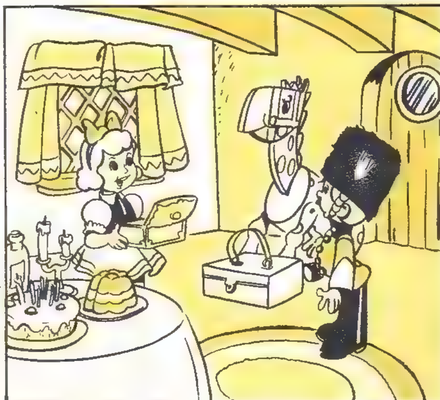
Wat was de man kwaad toen hij zag wat Batty deed! Hij begon enorm tegen hem op te spelen en dat trok de aandacht van Tommie. Hij kwam vlug toelopen en zag de vitrine met de toiletdozen. ,,Dat is net wat ik nodig heb,'' riep hij. ,,Ik zal een toiletdoos voor Dollie kopen!''



,,Maar ik wil er ook een hebben!'' zei Batty kwaad. Tommie legde hem uit, dat deze toiletdozen voor dames bestemd waren. ,,Kom maar eens even mee,'' zei hij toen. En hij nam Batty mee naar een andere vitrine, waar toiletdozen, speciaal bestemd voor paarden, waren uitgestald.



,,Als beloning voor het feit dat je mij op een goed idee gebracht hebt,'' zei Tommie, ,,zal ik voor jou zo'n toiletdoos kopen!'' Batty mocht zelf de mooiste uitzoeken. Even later gingen ze samen naar huis, ieder met een mooie nieuwe toiletdoos bij zich.



Dollie was geweldig blij met de toiletdoos. ,,Het is het mooiste cadeautje dat je me ooit gegeven hebt!'' zei ze tegen Tommie. ,,Hoe wist je dat ik graag zo'n doos wilde hebben?'' ,,O, heel eenvoudig!'' zei Batty. ,,Ik heb Tommie geholpen bij het uitzoeken; daar ben ik reuzegoed in!''

BILLIE TURF, het dikste studentje ter wereld





2000 jaar mode

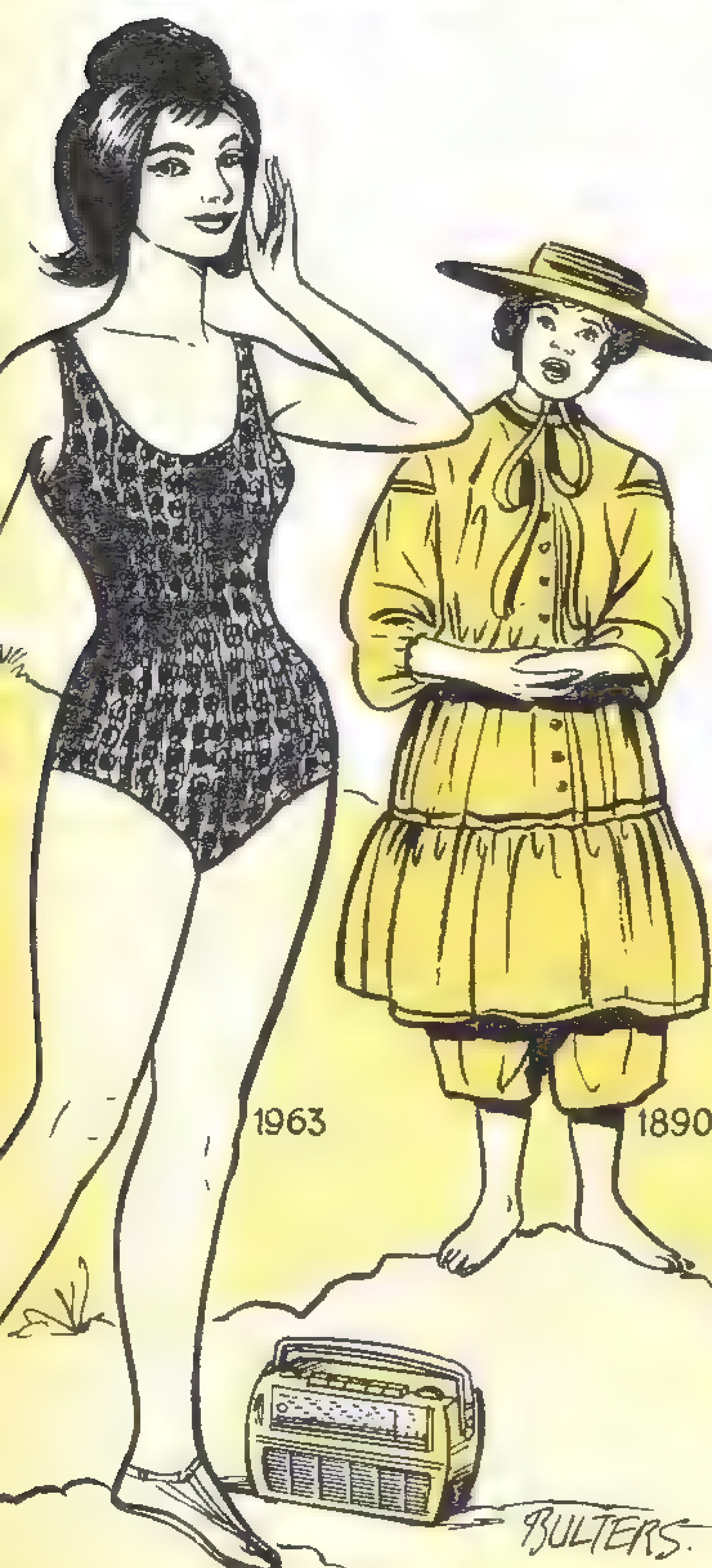
In de vroegste tijden waren de mensen gekleed in dierevellen. Kleding diende toen alleen nog als bescherming tegen kou en warmte. Later, toen men het spinnen en weven beheerste, kreeg de kleding ook andere functies. Je kon erdoor laten zien hoe rijk je was en daarmee indruk maken op anderen. Babyloniërs, Egyptenaren en Grieken tooiden zich met mooie gewaden en de Romeinen namen deze gewoonte over.

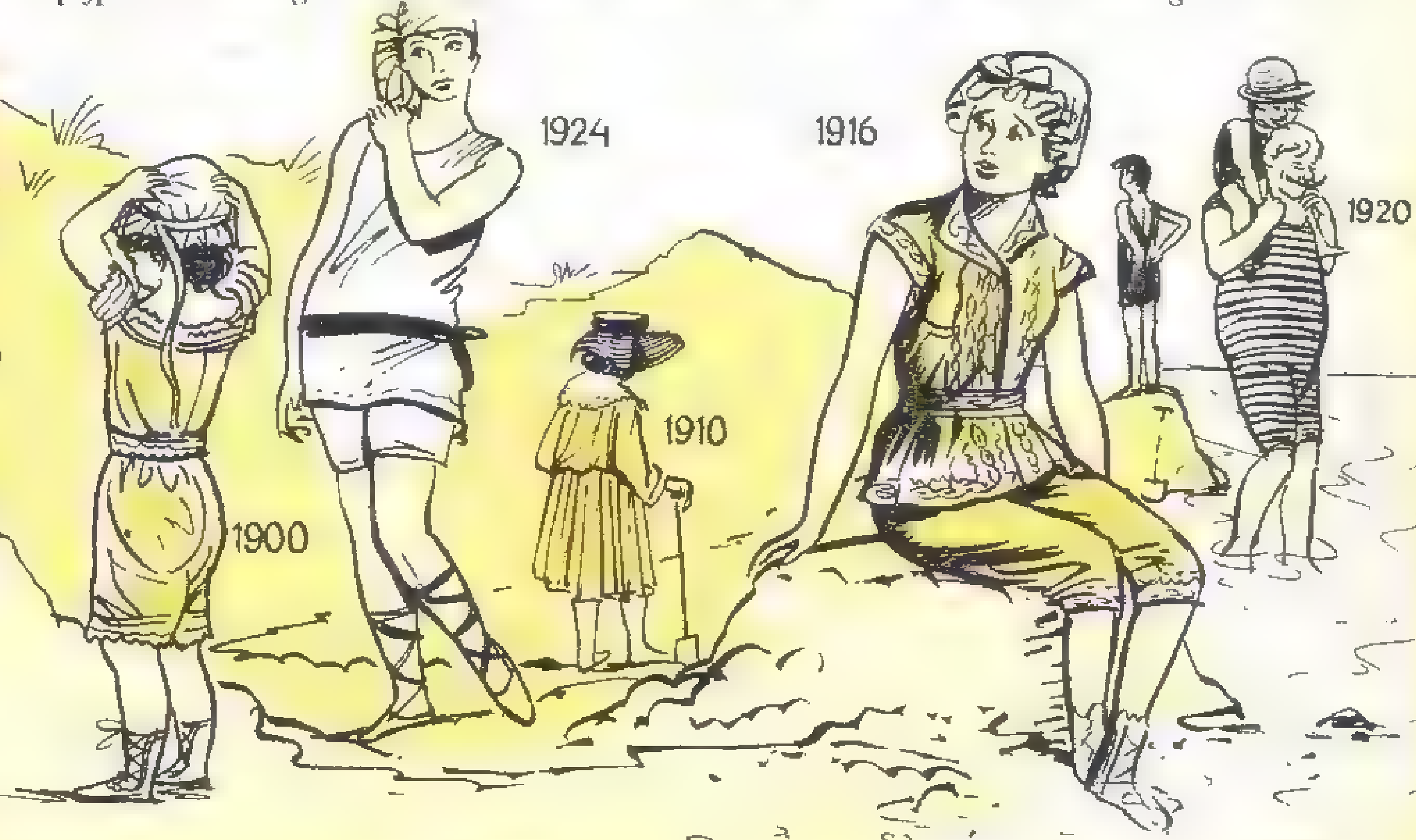
Na de instorting van het Romeinse rijk werd de kleding over het algemeen weer eenvoudiger, maar rond het jaar 500 kwam daar verandering in. Vooral de vrouwenkleding kreeg toen meer versierselen. Er werden nu ook kleren gedragen in verschillende kleuren; in 1200 bijvoorbeeld was de grote mode: een overkleed, dat half rood en half blauw was. Mannen droegen in die tijd broeken, waarvan de pijpen onderling een verschillende kleur hadden. Een broek met één groene en één rode pijp was iets heel gewoons! Van lieverlee werd hun kleding fraaier bewerkt en voorzien van allerlei strikjes en kantjes.

De kleding van de gewone man was intussen niet veel veranderd. Meestal was hij geheel afhankelijk van een ridder, aan wie hij, zijn huisgenoten en zijn bezit toebehoorden. Ridders, koningen en andere werkgevers voerden weinig meer uit dan toezicht houden op hun horigen en de winsten opstrijken. Naarmate hun rijkdom toenam werd hun kleding overdadiger en protseriger. Onder koning Lodewijk XVI van Frankrijk kwam dit tot een hoogtepunt. De adel ging gekleed in prachtige, peperdure kleding. De mannen verfraaiden zich met pruiken, poeder en goudgalon en de dames droegen enorme, ballonachtige jurken met daaronder grote hoepels ter versteviging. Het was een tijd van ontzettende verkwisting aan de ene kant en bittere armoede aan de andere en dus was het begrijpelijk dat er een revolutie uitbrak. De revolutie schiep een mode van luchtige kleding, gebaseerd op de Griekse. Maar na verloop van tijd verstarde deze kleding weer. De japonnen werden steeds groter, stijver en zwaarder en kant en strikken namen weer een belangrijke plaats in. De hoepelrok (crinoline) kwam in 1850 in de mode. Soms droegen vrouwen een houten korfje op hun rug, waar de japon overheen gedrapeerd werd.

De kindermode heeft ook een grote ontwikkeling doorgemaakt. In de middeleeuwen en daarna werden de kinderen precies zo gekleed als de volwassenen. Dat er met deze kleding weinig gelegenheid was om te spelen en te ravotten, is wel duidelijk.

Een mode, waar we nu nog hartelijk om kunnen lachen, is de oude badmode. Honderd jaar geleden was het nog ondenkbaar, dat een dame in het openbaar ging baden of zwemmen. Rond 1890 deed het badkostuum langzaam zijn intrede. Voorlopig bleef het nog echt een „kostuum”, dat het lichaam aan alle kanten omsloot. Het is moeilijk te begrijpen hoe de mensen in zo'n pak in het water konden gaan, laat staan konden zwemmen. Pas veel later is ook daarin verandering gekomen.

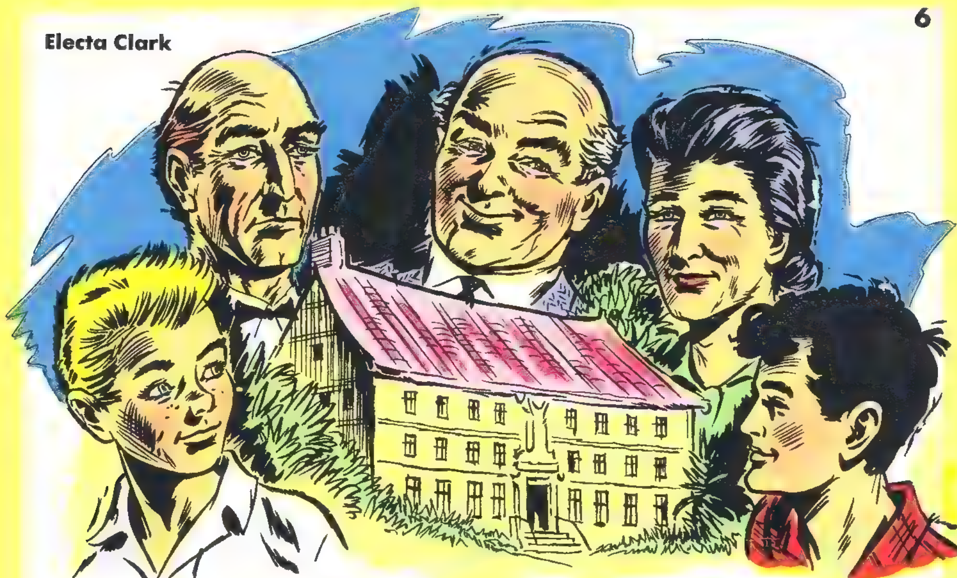






6

Electa Clark



De wonderlijke avonturen van Casey McKee

Met tekeningen van Herman Giesen

KORTE INHOUD: *Casey McKee komt in de zomervakantie logeren bij zijn oom, meneer Bouncer. In de tuin van oom Bounce vindt hij in een vogelbad een brief, die aan hem gericht is. Later wordt hij hartelijk verwelkomd door zijn oom en door mevrouw Twigley, de huishoudster. Oom Bounce vertelt dat er de laatste tijd vreemde dingen in zijn huis gebeuren. Een kist met souvenirs uit Afghanistan is verdwenen en het hek van de hoofdingang gaat uit zichzelf open. Later vindt Casey de kist terug. Hij maakt kennis met Ben, een jongen van zijn leeftijd, en wil hem de doolhof laten zien.*

Kom toch Je kunt niet verdwalen als ik erbij ben, want ik weet de weg. Het is eigenlijk heel gemakkelijk. Je moet alleen maar weten welke kant je níét uit moet."

En Casey liep vol vertrouwen naar links langs een paadje dat net breed genoeg was voor één persoon.

„Nou, als je geen streek uithaalt," zei Ben en hij ging schoorvoetend achter Casey aan

Casey had de doolhof al wel honderd keer doorgelopen. Hij maakte bijna een hele kring en liep voorbij twee openingen in de binnenmuur. Toen hij bij de derde opening kwam, ging hij erdoor en daarna naar links. Ben volgde Casey ging dan rechts, dan links, dan weer rechts en de kringen werden kleiner naarmate hij zich verder naar het middelpunt werkte

„We zijn er," zei hij na een poosje. „Dit is het binnenste van de doolhof."

Ben keek de nauwe groene kring rond waar hij en Casey in stonden. Hij grinnikte. „Nou en, wat is de grap?" vroeg hij. „Als je in het midden bent — wat dan?"

„Dan ben je verdwaald," antwoordde Casey. „Maar nou is het de kunst om eruit te komen."

„Ik zou best de weg terug kunnen vinden," zei Ben. „Ik heb het pad goed in me opgenomen."

„Ga je gang, probeer de weg maar terug te vinden," zei Casey bemoedigend. „Als je vastraakt, haal ik je er wel uit Er zijn twee gaten in de buitenste muur. Dus als je wilt, kun je het ene ingaan en het andere uitkomen."

Ben mompelde vol vertrouwen in zichzelf: „Links, rechts, rechts, links, rechts." Hij liep het middelpunt uit. Toen hij uit het gezicht verdwenen was, rende Casey weg, maar hij volgde een enigszins ander pad. Hij kwam uit de doolhof te voorschijn door de tegenoverliggende ingang.

Hij stond een paar minuten te wachten. Hij grinnikte toen hij Ben hoorde fluisteren: „Hier links, dan voorbij dat doodlopende stuk, hier rechts, maar nou?"

Tenslotte riep Casey: „Geef je het op? Zal ik je eruit halen?"

Hij kon de grijns in Bens antwoord horen: „Ik geef het op! Maar hoe kun jij me terugvinden?"

Casey stoof naar binnen en riep vrolijk:

,,O, ik weet alle bochten. Ik kan je in een ogenblik vinden, waar je ook zit."

En natuurlijk kon hij dat. Even later waren ze allebei aan de buitenkant van de doolhof.

,,Nou, nou! Ik vond het niet fijn," zei Ben. ,,Ik zei je toch al dat ik niet van puzzels houd."

,,Kijk, ik zal er een schets van maken," zei Casey. ,,Hier is een goede stok. Ik zal het hier in het bloembed tekenen en dan kun je zien hoe gemakkelijk het is."

Ben keek naar Casey toen hij de tekening van de doolhof maakte.

,,Nou, dat is niet zo moeilijk," zei hij langzaam, toen hij de schets bestudeerde. ,,Dat zou ik me wel kunnen herinneren, denk ik."

,,Natuurlijk kun je dat."

Dit kleine avontuur in de doolhof scheen de kroon te zetten op hun vriendschap. De jongens grinnikten vriendschappelijk tegen elkaar. Toen zei Ben: ,,Hoor eens, ik denk dat er iets is dat je weten moet. Mijn vader vertelde me dat ik me erbuiten moest houden omdat ik er niks mee te maken heb. Maar het kan helemaal geen kwaad om het jou te vertellen en misschien — nou, misschien is het ook wel beter dat je het weet."

,,Nou," zei Casey triomfantelijk, ,,ga je me vertellen wat de werkelijke reden is van je komst!"

ZESDE HOOFDSTUK

Een bezoek aan de buren

Met hun hoofden dicht bij elkaar liepen ze langzaam verder.

Casey nam de weg naar zijn geliefkoosd plekje van afzondering: de grote platte rots bij de vijver. Daar klommen ze op en gingen naast elkaar zitten.

,,Weet je, er zijn hier een paar mysterieuze dingen gebeurd," zei Casey ernstig. ,,Dus misschien kun jij er wat opheldering in brengen."

,,Nou, dat weet ik niet," zei Ben. ,,Ik kan je alleen maar vertellen, dat die White een paar dagen geleden bij mijn vader kwam met een verdacht voorstel. Mijn vader zei nee. Zei dat hij er niks mee te maken wilde hebben."

,,Welk voorstel?" vroeg Casey. Hij trappelde bijna van ongeduld. Die Ben vertelde zijn verhaal zo langzaam.

,,Nou, eerst wilde die vent onze vrachtauto huren," zei Ben. ,,Maar mijn vader zei: ,,Nee, we verhuren geen auto's." Toen wilde hij weten of hij dan mijn vader én de vrachtauto kon huren om iets voor hem te doen."

,,Wat moest hij dan doen?" drong Casey aan. Hij trok zijn schoenen en sokken uit en liet zijn voeten toen in het koude water van de vijver bungelen.

,,Hij wou hier een pakkist ophalen. Weet jij iets van een grote zware kist die opgehaald zou moeten worden?"

,,Nee," zei Casey nadenkend.

,,Een kist die uit het buitenland was gekomen en die hier per vergissing werd afgeleverd. Het is. . ."

,,Afghanistan!" gilde Casey. ,,Dat moet het zijn! De kist is hier wel, alleen is hij nu leeg. Iemand heeft hem in de garage verborgen en ik geloof dat dat oude ei het heeft gedaan, de butler. . ."

,,Hee, hee, even wachten. Wie is dat ei?" wilde Ben weten.

Casey vertelde hem het verhaal van de kist uit Afghanistan en hoe hij die zelf in de garage had teruggevonden. En hij vertelde ook van de mysterieuze boodschap waarin de heilige dolk en de vis met blauwe ogen werden genoemd. Hij vertelde alles over de butler.

,,Baars!" riep Ben uit. Hij sloeg met zijn rechtervuist in de palm van zijn linkerhand. ,,Een baars is een vis. Heeft die Baars van jou blauwe ogen?"

Casey krabde op zijn hoofd en dacht na. ,,Nee. . ik geloof niet dat. . . ja! Ja, hij heeft blauwe ogen! Gossie, Ben, denk je dat die hartenzeven het over de butler had?"

,,Hij heeft er wel iets mee te maken," zei Ben geheimzinnig. ,,Daar ben ik van overtuigd." Ben was zo in zijn schik met het idee, dat hij ook zijn schoenen en sokken uittrok (er zaten gaten in zijn sokken) en gezellig met zijn voeten in het water ging bungelen. ,,Misschien zijn jouw Baars en mijn Halvemaan White wel dezelfde."

,,Nee," antwoordde Casey overtuigd. ,,Baars is kaal en hij heeft geen. . . Ik ben er bijna zeker van dat hij geen litteken boven zijn wenkbrauw heeft."

,,Hij kan een pruik opgezet hebben en het litteken kan geverfd zijn," zei Ben koppig. Nadat hij Caseys verhaal had gehoord, had hij Caseys vooroordeel tegen de butler overgenomen.

,,Dat is waar," gaf Casey toe. Hij wilde Baars best als de schurk van het stuk zien.

,,Maar ik was nog niet uitverteld," ging Ben door. ,,Al dat geklets om te proberen de vrachtauto te huren en toen nog mijn vader erbij te huren zou tot daaraan toe geweest zijn. Mijn vader zou nee gezegd hebben en dan zou het allemaal in het vergeetboek geraakt zijn. Maar raad eens? Deze White bood mijn vader vijf dollar voor de vrachtauto. Toen vijftien. En toen bood hij zelfs vijftig! Vijftig dollar!"



„Weet je, er zijn hier een paar mysterieuze dingen gebeurd," zei Casey ernstig.

,,Alleen maar om de vrachtauto te gebruiken?" riep Casey uit.

,,*En* om er niks over te zeggen. Toen hij dat hoorde, was mijn vader er zeker van, dat er iets niet in de haak was, en hij wil niks met oneerlijke lieden te maken hebben. Dus zei hij tegen White dat hij op moest hoepelen. Nou, en White hoepelde toen op."

De jongens keken elkaar nadenkend aan.

,,Nou, ik ben hem voor geweest," zei Casey. ,,De kist is leeg. Alle dingen liggen nu in huis. Als ze die spullen werkelijk willen hebben, moeten ze nou inbreken."

Hij vertelde Ben wat er allemaal in die kist uit Afghanistan gezeten had: een zachte muts van goudkleurig lamsvel, de oosterse waterpijp, de theepot en de rest.

,,Ik kan er geen wijs uit worden," zei Ben nadenkend. ,,Al die dingen zijn niet kostbaar. Als mijn vader ze kon bekijken, zou hij het misschien weten. Hij handelt in oude rommel, dus weet hij een boel over die dingen."

,,Die dingen zijn geen rommel," protesteerde Casey.

,,Dat zei ik ook niet," antwoordde Ben goedmoedig. ,,Ik zei alleen maar dat mijn vader een heleboel over die dingen weet. Misschien zou hij kunnen zeggen achter welke van deze spullen de schurken aan zitten."

De jongens waren er nu wel van overtuigd dat ze te maken hadden met een georganiseerde bende

,,Kom," zei Ben, hij stond op en begon zijn voeten aan het gras af te drogen. ,,Ik ga naar huis. Mijn vader zou het niet fijn vinden als hij wist dat ik hier alles zat te vertellen. Hij zei me dat ik buiten deze zaak moest blijven, maar ik dacht. . ."

,,Ik ben blij dat je gekomen bent," riep Casey uit en sprong ook op Hij keek hoe Ben zijn sokken en schoenen aantrok. ,,Ik ga oom Bounce hier alles over vertellen. Misschien wil hij politiebescherming of zo. Zeg, kom je morgen? We kunnen dan nog wat kletsen en misschien hebben we dan nieuwe ideeën over die schurken."

,,Nou, ik moet 's morgens mijn vader helpen," begon Ben.

,,Kom dan 's middags," drong Casey aan. ,,Kom dan vroeg, dan zal ik je het huis van oom Bounce laten zien, Ben. Hij heeft een hele verzameling fijne rommel. Ik bedoel... ik bedoel... het is geen rommel. Het is hele kostbare rommel. Ik bedoel. . ."

Ben glimlachte op zijn langzame manier.

,,Ja, hoor," zei hij. ,,Ik kom het graag bekijken. Goed, ik zie je morgen dan wel. Tot ziens."

Casey huppelde blootsvoets met Ben mee tot het hek, wachtte tot hij op zijn fiets was geklommen en zei hem gedag.

Ben was een fijne knul.

,,Hee, ik ben die brieven vergeten," zei Casey tegen zichzelf. Hij haalde ze uit zijn zak en zag dat hij ze helemaal in de kreukels gezeten had. Hij rende naar huis terug.

Mevrouw Twigley was in de keuken. Hij gaf haar de brieven die aan haar geadresseerd waren en vroeg: ,,Mevrouw Twigley, er is hier toch geen kist verkeerd bezorgd, hè? Ik bedoel een kist uit het buitenland?"

,,Kist? Wel nee, Casey, er zijn alleen maar dingen bezorgd die hier bezorgd moesten worden. Waarom?"

Mevrouw Twigley sneed haar brieven open terwijl ze praatte, zodat ze maar weinig aandacht aan het gesprek besteedde.

,,Och, niks," zei Casey. ,,Maar hoort u eens, mevrouw Twigley. Staat hier ergens een kist die opgehaald moet worden? Een kist die zo groot is, dat je er een vrachtauto voor nodig hebt om hem te vervoeren?"

,,Lieve help, jongen, waar heb je het toch over?" vroeg mevrouw Twigley; ze keek op van de brief die ze aan het lezen was en knipperde met haar ogen. ,,Nee, natuurlijk is hier geen kist die. . ."

Haar stem stierf weg omdat haar aandacht weer op de brief gevestigd werd. Casey vond haar een hopeloos geval en gaf het op. Hij ging op zoek naar zijn oom. Die was in de bibliotheek.

,,Ha, Casey, mijn lievelingsneef!" riep hij uit en keek op van de papieren die over zijn bureau verspreid lagen. Hij legde zijn



,,Mevrouw Twigley, staat hier ergens een kist die opgehaald moet worden?"



pen neer en zei: „Ga zitten en praat wat met me. Ik heb je na het ontbijt niet meer gezien."

Zijn blozend gezicht straalde en hij keek met genegenheid naar de jongen. Hij leunde terug in zijn draaistoel en was gereed om van een lang gesprek te genieten.

„Zeg, oom Bounce, ik heb net een jongen, Ben Beckstein, ontmoet," begon Casey onmiddellijk. Hij smeet de brieven voor zijn oom op het bureau en nestelde zich eens lekker in een stoel. „Die Ben is een reuzeaardige knul en weet je wat, oom? Hij en zijn vader rijden in een vrachtauto omdat ze handelaars in oudroest zijn.. "

„Aha! Daar is mijn brief van het ministerie van binnenlandse zaken," zei oom Bounce. Hij nam de grote, officieel uitziende envelop op en sneed hem open met een vreemd klein dolkje dat hij als briefopener gebruikte. „Neem me niet kwalijk," zei hij, „maar ik moet die brief even doorkijken, mijn jongen. Ik heb geschreven omdat mijn paspoort verlengd moet worden."

„. . . en een paar dagen geleden kwam er een man met een litteken boven zijn oog en met dik krullend haar bij meneer Beckstein om. . ."

De ogen van oom Bounce vlogen nog over het papier toen Casey doorging.

„Hij zei dat hij White heette en hij probeerde de vrachtauto te huren. . ."

„Wat! Ze kunnen mijn paspoort niet verlengen!" kreunde oom Bounce.

„. . . en toen probeerde hij meneer Beckstein erbij te huren om de vrachtauto te besturen. . ."

„Maar dat is me nog nooit overkomen! Waarom, waarom? Ik heb al mijn plannen klaar om die reis door de binnenlanden van Bolivië en Peru te maken. . ."

„Hoor nou eens, oom, dit is belangrijk. Het moet de Afghaanse. . ."

„Nee, nee, Casey, Zuid-Amerika. Mijn paspoort. . ."

„En hij probeerde meneer Beckstein *om te kopen*. . ."

„Er is iets. . . iets sinisters in de toon van die brief, hoewel de woorden officieel klinken. Word ik verdacht van verraad?"

„. . . maar hij moest beloven om niets te zeggen. White bood hem vijftig dollar aan voor een uurtje werk! Maar nou vraag ik u: hoe konden ze die kist hier afhalen. . ."

„Ik moet mijn advocaat spreken! Hij moet met het vliegtuig naar Washington gaan. . ."

„. . . als er niet een medeplichtige in huis is. . ."

„Ik, die toch een betrouwbaar man ben! Om mij een paspoort te weigeren! Dat is toch een schande! Of anders is het. . ."

Oom Bounce was opgesprongen. Een afschuwelijke gedachte kwam in hem op. Zijn ronde blauwe ogen staarden naar Casey. Hij liet zijn stem tot een gefluister dalen. „Of, mijn jongen, de weigering om mijn paspoort te vernieuwen is een deel van de mysterieuze gebeurtenissen in dit huis. Maar dat is niet te geloven!"

Casey was ook opgesprongen. „Dat is nou net wat ik u aan het vertellen ben, oom Bounce," zei hij gretig. „Hoor nou eens even. Denk eens even niet aan uw paspoort. Heeft u iemand met een vrachtauto gevraagd om hier een kist op te halen die uit het buitenland zou komen?"

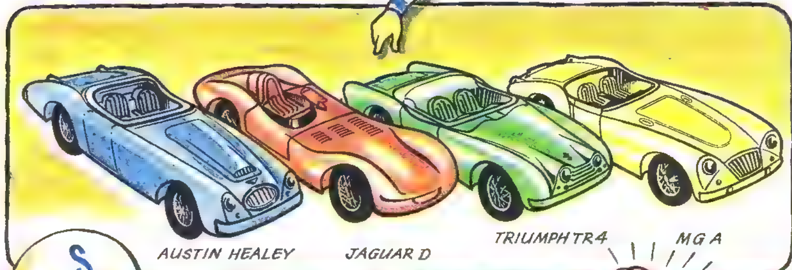
Eindelijk schonk meneer Bouncer aandacht aan dit gedeelte van Caseys gepraat. „Nee," zei hij beslist. Toen haastte hij zich de bibliotheek uit en mompelde: „Ik rijd onmiddellijk naar de stad, naar mijn advocaat. Nog nooit werd mij een paspoort geweigerd. . ."

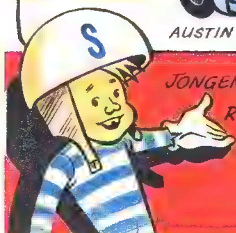
Wordt vervolgd











JONGENS! VOOR JULLIE ZYN ER ÓÓK ZULKE RACE-AUTO'S! JE MOEDER KRYGT ER TELKENS EEN CADEAU BY 2 REUZENPAKKEN SWIFT!



HET MODERNE WASMIDDEL

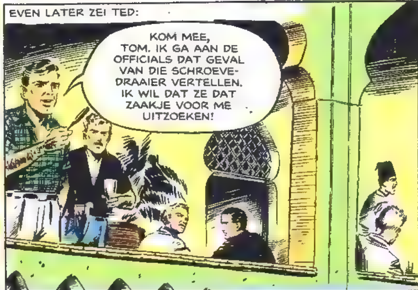
Ted en Tom

en de monsterrace

TED RAWLEY EN TOM BOYCE DEDEN MEE AAN EEN INTERNATIONALE AUTORACE. TIJDENS DE ETAPPE DOOR NOORD-AFRIKA HAD BURT MALDON GEPROBEERD HEN UIT TE SCHAKELEN, MAAR TED WIST TOCH NOG TUSSEN DE EERSTE VIJFENTWINTIG RENNERS DE FINISH TE BEREIKEN.











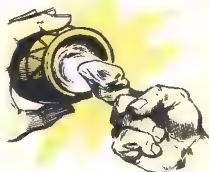






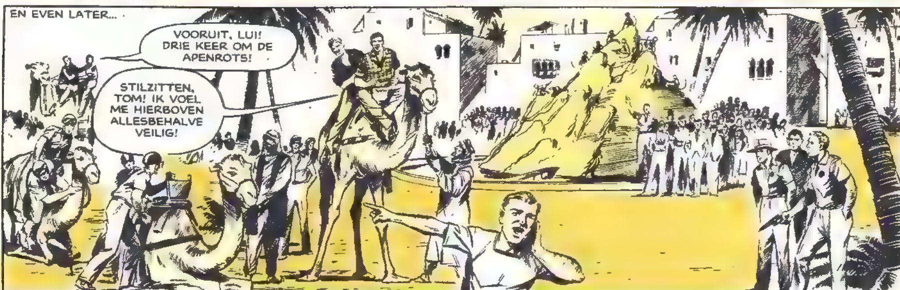


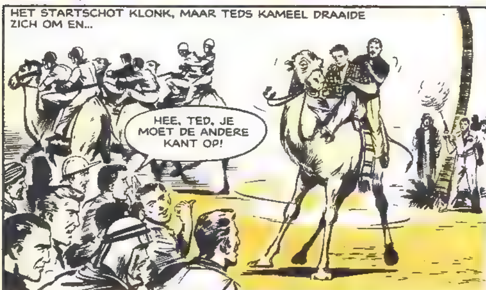
TED SMEERDE DE SCHROEVEDRAAIER IN MET DE ZALF, DIE HIJ VAN EEN ARABIER GEKOCHT HAD. DOOR DEZE ZALF ZOUDEN APEN AANGETROKKEN WORDEN...













Het komt in de bus!

Vervolg van blz 2

Danielle Jansen (10), Slotlaan 34, Brussel 15, België, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd in Nederland of België. • *Joke van Raad (12), Drapeniersgaarde 24, Den Haag,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Marja van Raad (14), Drapeniersgaarde 24, Den Haag,* zoekt een Belgische correspondentievriend van haar leeftijd. • *Dirk Capelle (16), Dr. Schaepmanstraat 4, Wolvega (Fr.),* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Hennie Capelle (15)* en *Aukje Capelle (13), Dr. Schaepmanstraat 4, Wolvega (Fr.),* willen corresponderen met jongens van hun leeftijd. • *Jannie Kuik (14), Dr. Schaepmanstraat 2, Wolvega,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Linda Burcksen (9), Rubensplein 8b, Schiedam,* wil corresponderen met een r.k. meisje of jongen, liefst in het zuiden van Nederland. • *Dini Ebber (12), Rubensplein 8a, Schiedam,* wil corresponderen met een r.k. meisje of jongen, liefst in het zuiden van Nederland. • *Areke v. d. Laar, Prins Hendrikstraat 44, Aalst (Gld.),* wil corresponderen met n.h. jongen van zestien of zeventien jaar. • *Hilde v. d. Laar (13), Marshallweg 16, Uurwenen (Gld.),* zoekt een correspondentievriendin, liefst in Brabant of Limburg. Hobby's: gitaar spelen en foto's van filmsterren verzamelen. • *Harry Jansen (15)* en *André Jacobs (15), Sophiastraat 50, Velp (Gld.),* zoeken ieder een correspondentievriendin van hun leeftijd. • *Betty Kuyvenhoven (10), Hogegeest 17, Naaldwijk,* zoekt een correspondentievriendin, die in Zuid-Holland woont en geref. is. • *Ans v. Hemmen (13), Walravenstraat 14, Ravenstein (N.-Br.),* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby's: zingen, muziek. • *Gerrie Hogendijk (16), Twijgstraat 17, Noordwolde (Fr.),* en *Henk van Olphen (16), Dr. Verdeniusstraat 55, Noordwolde (Fr.),* willen corresponderen met meisjes van hun leeftijd. • *Mia Lankreyer (14), Faisantenstraat 19, Hilversum,* wil corresponderen met meisjes van haar leeftijd. • *Evert Sleeking (18), Berg en Dalstraat 10, Amersfoort,* wil corresponderen met jongens van zijn leeftijd. Hobby's: muziek, munten, postzegels, bierviltjes, foto's van filmsterren. • *Annie v. d. Akker (14), Goorstraat 8, Heesch (bij Oss),* zoekt een correspondentievriendin van haar leeftijd. • *Boukje Walstra (16), Past. Savelbergstraat 22, Brunssum (L.),* en *Riekie de Jong (16), Constantijn Huygensstraat 71, Brunssum (L.),* willen corresponderen met meisjes of jongens van hun leeftijd. • *Nellie Leijssen (12), Venrayseweg 20, Overloon (N.-Br.),* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. • *Jacques Nathalia (16), Valleiweg 53, Rhenen (Utr.),* wil corresponderen met een jongen of meisje, die postduivenliefhebber is. • *Kitty Verstegen (14), Bosweg 75, Blerick-Boekend (L.),* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd, liefst in Limburg. • *Femmie Bos (14), Enschedesestraat 13, Losser (Ov.),* zoekt een correspondentievriendin van haar leeftijd, liefst iemand van een middelbare school. • *Ans Asma (14), Scholtinkstraat 142, Losser (Ov.),* zoekt een correspondentievriendin van haar leeftijd, liefst iemand van een middelbare school en liefst in Brabant. • *Marianne Engeman (14), Gronausestraat 56, Losser (Ov.),* zoekt een correspondentievriendin van haar leeftijd, liefst iemand van een middelbare school. • *Frida ten Bruggencate, Grotestraat 209, Almelo,* wil corresponderen met een meisje of jongen van elf jaar. • *Hetty Benneker (15), v. Leeuwenhoekstraat 177, Enschede,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. Hobby's: sport en suikerzakjes sparen. • *Elly Hogerheyde (11), Troelstraplein 66, Meppel,* wil corresponderen met een meisje op de Veluwe of in Amsterdam. Elly spaart platen van dieren. • *Regina Bouwmans (15), Eikelstraat 2, Deurne (N.-Br.),* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd, liefst in Brabant. Hobby: filmsterren. • *Tineke Wijnen, Schansertweg 16, Nijverdal (Ov.),* wil corresponderen met een meisje van dertien of veertien jaar. • *Fredie v. d. Broek (12), Bleekstraat 8, Terschuur (Gld.),* wil corresponderen met een jongen van zijn leeftijd. • *Jannes Nijboer (14), Washuisterweg 3, Ten Boer (Gron.),* wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd, die op een middelbare school is. Hobby's: suikerzakjes, sigarebandjes, sport.

De man van staal

TED, KEN EN ARCHIE, OP ZOEK NAAR EEN SCHEEPSWRAK, DAT GEZONKEN WAS VOOR DE KUST VAN PERU, HADDEN HUN TEGENSTANDERS TRASK EN ZAMITO AF WETEN TE SCHUDDEN EN NADERDEN NU DE PLAATS VAN HET WRAK.

KEN BESTUDEERDE DE KAART EN ZEI:

WE ZITTEN VLAK BOVEN HET WRAK! LAAT ARCHIE HET ANKER UITWERPEN!

OKÉ, DAAR KOMT HET!

OP TEDS BEVEL PAKTE ARCHIE HET ANKER EN...

WE ZIJN OP DE PLAATS VAN BESTEMMING!

DE VRIENDEN MAAKTEN HUN BATHYSCAAF KLAAR.

WIL JE NOG EVEN HET ZOEKLICHT EN DE KABELS NAKIJKEN?

JA, IK BEN AL BEZIG!

EVEN LATER WAREN ZE KLAAR OM IN TE STAPPEN.

NOU, TOT ZIENS, ARCHIE! HOUD JE TAAI!

ARCHIE SLOOT DE DEUR ACHTER HEN.

WE KUNNEN DE DEUR VAN BINNENUIT NIET OPENEN. DAT KAN ALLEEN ARCHIE!

EN TOEN...

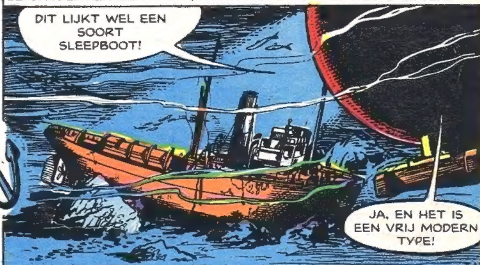
GELUKKIG DAT IK VIA MIJN ZENDER VOORTDUREND MET ARCHIE IN CONTACT STA!


ARCHIE BEDIENDE DE LIEREN EN DAAR GING HET GEVAARTE.
HEE, KALM AAN!


EVEN DAARNA...
DOE HET ZOEKLICHT EENS AAN, KEN!
ZIE JE AL IETS?


VREEMDE VISSEN ZWOMMEN VOORBIJ.
KIJK EENS WAT EEN KNAAP!
GELUKKIG IS HIJ EVEN BANG VOOR ONS ALS WIJ VOOR HEM!


OM DE BODEM AF TE ZOEKEN LIET TED HET ANKER LICHTEN.
LAAT DE BOOT MAAR DRIJVEN, ARCHIE!


ZE ONTDEKTEN EEN WRAK, MAAR HET WAS NIET HET GALJOEN.
DIT LIJKT WEL EEN SOORT SLEEPBOOT!
JA, EN HET IS EEN VRIJ MODERN TYPE!


OPEENS ZAGEN ZE IETS ANDERS.
KIJK, DAT DING DAARGINDS IS EEN SCHEEPSKLOK EN DAT ZIJN KANONS-KOGELS!
MAAR WAAR IS HET GALJOEN?


VOLGENS DE KAART MOET HET HIER LIGGEN! DIE KLOK EN DE KOGELS WIJZEN DAAR OOK OP!
IK SNAP ER NIETS VAN!


DE VRIENDEN TUURDEN DE ZEEBODEM AF, MAAR ZAGEN GEEN WRAK.
NIETS TE VINDEN! ZEG, ZIE JE HOE GLAD DE BODEM IS? HET LIJKT WEL EEN WEG!
GOOI HET ANKER MAAR UIT, ARCHIE!


ARCHIE GEHOORZAAMDE ONMIDDELLIJK EN LIET HET ANKER VALLEN.
IK WIL EERST WELEENS NAGAAN HOE HET KOMT DAT DE ZEEBODEM HIER ZO GLAD IS!


INTUSSEN NADERDE EEN SCHIP. HET WAS DE SCHOENER VAN TRASK EN ZAMITO...
TRASK, DAAR IS DE TRAWLER!
ARCHIE
TED EN KEN WISTEN NIET DAT HUN TEGENSTANDERS ZO DICHTBIJ WAREN...

Prijs-puzzel

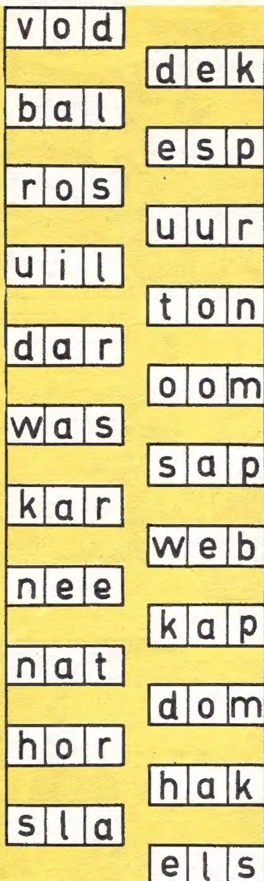
nr. 23

Je ziet hier twee rijen woordjes staan. Nu is het de bedoeling dat je deze rijtjes zo in elkaar schuift (geheel of gedeeltelijk), dat er ergens negen letters onder elkaar komen te staan, die van boven naar beneden gelezen een spreekwoord vormen. Het lijkt op het eerste gezicht misschien moeilijk, maar als je er even je best op doet, valt het vast mee. Het beste kun je de hele tekening overnemen op een stuk papier, waarna je de woordjes uitknipt en er net zo lang mee gaat schuiven, tot je het bewuste spreekwoord kunt aflezen.

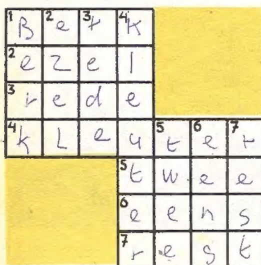
Als je het spreekwoord — dat uit twee woorden bestaat — gevonden hebt, schrijf je het op een briefkaart, die je adresseert aan:
Redactie Sjors van de Rebellenclub,
Nassaulaan 51,
Haarlem.

Lezers in Nederland kunnen hun oplossing inzenden tot en met maandag 25 maart aanstaande; lezers buiten Nederland tot en met dinsdag 2 april aanstaande.

Onder de goede inzendingen worden weer vijftig mooie prijzen verloot. Veel succes!



Dubbel tovervierkant



Hier ga je van links naar rechts de gevraagde woorden invullen. Als je de goede genomen hebt, kun je alle woorden ook van boven naar beneden lezen.

1. Boom met lichte bast.
2. Huisdier met lange oren.
3. Toespraak.
4. Klein kind (7 letters).
5. Getal onder de tien.
6. Eenmaal.
7. Wat overblijft.

Oplossingen puzzels uit ons vorig nummer

Verwisselpuzzel

1. O N *Z* I N
2. S T O *E* P
3. L *E* V E R
4. S C H I *P*
5. *B* R U I N
6. K R E *E* T
7. K O *L* E N

De cursieve letters vormen van boven naar beneden gelezen het woord ZEEP-BEL.

Kruiswoordpuzzel van H. bij de Weg in Assen:

[illegible]	O	O	R	D	A	M	E	R	I	K	A
A	A	S			R	O	T	A	N		A
T		L	A	T		E		T		E	R
I		O		H			A		D	E	
O	P			E	E	K	H	O	O	R	N
N	A	D	E	R		A	A	P			A
A		O	G	E	N				S	I	R
A		R	E	S	O	L	U	T	I	E	
L	A	P	L	A	N	D		E	S	T	

ZIEKENLIJSTJE

Gerrie v. Rijssen, Sanatorium, Kamer 3, Hellendoorn, moet nog minstens anderhalf jaar kuren. Ze zou graag wat post ontvangen.

Freddy van Wijk (9), Langeslag 9, Afferden (Gld.), ligt vanaf juni 1962 op bed. Hij is dol op postzegels en ansichtkaarten.

Leopold Gilis, Zeepreventorium 73, De-Haan-aan-Zee, België, wil graag wat post ontvangen. Hij is een groot dierenvriend.

J. Dreessens, Sint-Jozefstraat, Meerssen-West (L.), wil ook heel graag wat post ontvangen. Hij spaart suikerzakjes.

NAMENPUZZEL

WIL RLO NCI
FRA TTE LEM
CHA SCA IEN

Dit zijn drie meisjesnamen van negen letters, maar elke naam is in stukjes van drie letters geknipt, toen zijn die stukjes flink door elkaar geschud en zoals het uitviel neergezet. Alleen zijn toevallig de drie beginletters van elke naam vooraan blijven staan. Welke namen zijn het?

Tovervierkant

ingezonden door Henk Hesselink in Ootmarsum:



1 Vogel.
2 Voormalig eiland
3 Sneeuwschaats.

Dagboek
van de geschiedenis

Een vraagbaak voor iedereen die graag wil weten wat er op zijn verjaardag is gebeurd...



Op **8 maart 1865** werd de eerste spade in de grond gestoken voor de aanleg van een kanaal tussen de Noordzee en Amsterdam. Het ontwerp was van Willem A. Froger. Na veel heen en weer gepraat tussen regering, polderbesturen en kanaalmaatschappij kwam het Noordzeekanaal in 1876 tot stand.



Op **9 maart 1816** vertrok het schip de Margery uit Londen voor een tocht over het Kanaal. Het was het eerste stoomschip, dat deze tocht ondernam. Onderweg had men te kampen met storm, brand en muiterij, maar de Margery kwam tenslotte behouden in Le Havre aan.



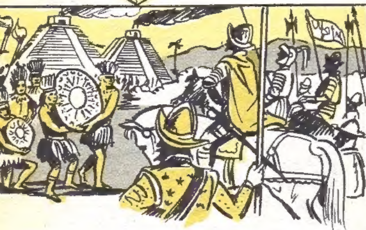
10 maart 1914. Voorvechtsters van het vrouwenkiesrecht (suffragettes) veroorzaken relletjes in Londen. In 1928 kregen de Engelse vrouwen kiesrecht.



10 maart 1876 had het eerste telefoongesprek in Amerika plaats. Bell sprak tien woorden door zijn telefoon tegen zijn assistent Watson. In oktober 1861 had de Duitse schoolmeester Philip Reis al een telefoon ontworpen.



11 maart 1959. Hawaii wordt de vijftigste staat van Noord-Amerika.



12 maart 1519. Hernando Cortez landt met zijn troepen in Mexico en slaagt erin na een lange en moeilijke tocht het grote rijk der Azteken te veroveren. Een enorme goudschat valt hem in handen.



12 maart 1938. Duitse troepen rukken Oostenrijk binnen. Het kleine land wordt binnen korte tijd onder de voet gelopen.



13 maart 1917. Opstand in Petrograd (Sint-Petersburg, later Leningrad). De bevolking leed gebrek en plunderde, tot het uiterste gebracht, de bakkerswinkels. Het garnizoen van de stad sloot zich al gauw bij de bevolking aan, de tsaar vluchtte de stad uit. Al gauw was het hele land in beroering: de Russische revolutie was geboren.



Begin maart 1945. Anne Frank sterft in het concentratiekamp Bergen-Belsen. Twee jaar lang was Anne met haar familie en een tweede gezin ondergedoken geweest in het achterhuis. Op 4 augustus 1944 kwamen de Duitsers erachter en deden een inval. Allen werden gepakt en naar het concentratiekamp gebracht. Alleen Annes vader kwam levend terug. De geschiedenis van Anne is door haarzelf vastgelegd in het boek „Het achterhuis".

BULTERS

14 maart 1959. De atoomonderzeeboot Skate doorboort het ijs van de noordpool na een tocht van tien dagen, waarvan de laatste drie geheel onder het ijs.









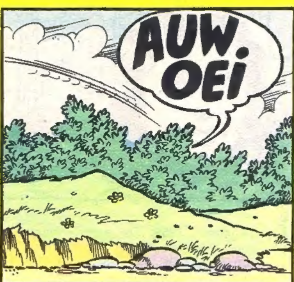














Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 20 ct per nummer. Losse nummers: 30 ct.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.